

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
S P L I T

Kzd-161/2022-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sutkinji za mladež Boni Gamulin Frleta kao sucu pojedincu uz sudjelovanje zapisničarke Jelene Teklić, u kaznenom postupku protiv optuženika Mihovila Rogošića, zbog kaznenih djela iz članka 172. stavak 2., a u svezi stavka 1. i članka 51. Kaznenog zakona („Narodne novine“ br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/2021., 114/22., 114/23. i 36/24. dalje: KZ/11), u povodu optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Splitu broj KOz-DO-98/2022, nakon održane i zaključene javne rasprave 15. prosinca 2025., u prisutnosti optuženika, braniteljice Carmen Ivančević Marinković, odvjetnice u Splitu, zamjenika općinskog državnog odvjetnika u Splitu Ante Perkovića, te zakonske zastupnice oštećenika Jelene Borzić, 15. prosinca 2025. objavio je i

p r e s u d i o j e

Optuženik: MIHOVIL ROGOŠIĆ, OIB: 82154246219, sin Vladimira i Božice Rogošić, rođene Andričić, rođen 28. rujna 1994. u Splitu, s prebivalištem u Stobreču, Gospe od mira 38, državljanin Republike Hrvatske, razveden, živi u izvanbračnoj zajednici, otac troje maloljetne djece, bez zanimanja, sa završenom osnovnom školom, lošeg imovnog stanja, zaposlen, vlasnik osobnog automobila BMW 2000 godište te motocikla Yamaha 2003 godište, osuđivanog presudama Općinskog suda u Splitu br. K-223/2021 od 12. svibnja 2021. zbog kaznenog djela iz čl. 235. st. 1. Kaznenog zakona na 6 (šest) mjeseci zatvora uvjetno na 2 (dvije) godine te K-33/2015 od 26. kolovoza 2024. zbog kaznenog djela iz čl. 229. st. 2. Kaznenog zakona na 6 (šest) mjeseci zatvora uvjetno na 1 (jednu) godinu,

k r i v j e

I. što u vremenskom razdoblju od 23. rujna 2020. do 27. kolovoza 2025. nije htio doprinositi mjesečni iznos od po 1.098,00 kuna za uzdržavanje djeteta Lorene Rogošić (rođene 18. studenog 2014.) i djeteta Tihane Rogošić (rođene 26. siječnja 2018.) kako je to bio dužan činiti temeljem pravomoćnog i ovršnog rješenja Općinskog suda u Splitu br. R1 Ob-594/2020 -13 od 23. rujna 2020. za razdoblje od 23. rujna 2020. do 02. studenog 2021. te mjesečni iznos od po 1.600,00 kuna za svako od imenovane djece, a kako je to dužan činiti temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu br. P Ob-450/2020-26 od 18. listopada 2021. za razdoblje od 03. studenog 2021. do 27. kolovoza

2025., unatoč tome što je svjestan ove svoje obveze i radno je sposoban tako da istu može izvršavati, izuzev što je uplatio iznos od ukupno 7.991,06 eura za dijete Lorenu Rogošić i 6.820,70 eura za dijete Tihanu Rogošić, čime je u navedenom razdoblju oštetio dijete Lorenu Rogošić za iznos od 3.884,29 eura te dijete Tihanu Rogošić za iznos 5.054,65 eura,

dakle, nije uzdržavao osobu koju je po zakonu dužan uzdržavati i to na način, u visini i u rokovima određenim ovršnom ispravom, a obveza se odnosi na uzdržavanje dvoje djece,

II. čime je počinio dva kaznena djela protiv braka, obitelji i djece – povredom dužnosti uzdržavanja – djela opisana u članku 172. stavku 2. u svezi stavka 1. KZ/11., a kažnjiva po članku 172. stavak 2., u svezi članka 51. KZ/11.

III. Stoga se optuženiku Mihovilu Rogošiću za kaznena djela za koje je proglašen krivim prethodno utvrđuju kazne zatvora za svako djelo:

- za kazneno djelo povredom dužnosti uzdržavanja Lorene Rogošić na temelju članka 172. stavak 2. KZ/11. kazna zatvora 6 (šest) mjeseci,
- za kazneno djelo povredom dužnosti uzdržavanja Tihane Rogošić na temelju članka 172. stavak 2. KZ/11. kazna zatvora 6 (šest) mjeseci,

te se na temelju članka 51. KZ/11.

o s u đ u j e

na jedinstvenu kaznu zatvora od 10 (deset) mjeseci.

IV. Nakon čega se optuženiku Mihovilu Rogošiću na temelju članka 56. KZ/11. izriče

UVJETNA OSUDA

time da se kazna zatvora 10 (deset) mjeseci na koju je osuđen neće izvršiti ako u roku od 2 (dvije) godine po pravomoćnosti ove presude ne počinu novo kazneno djelo.

V. Na temelju članka 158. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine", broj 152/08., 76/09., 80/11,121/11, 91/12 - Odluka i Rješenje USRH, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24. i 72/25. dalje: ZKP/08) dosuđuje se imovinskopравни zahtjev oštećeniku Republici Hrvatskoj u iznosu od 3.183,17 (tri tisuće sto osamdeset tri eura i sedamnaest centi) eura, te zakonskoj zastupnici oštećene djece Lorene i Tihane Rogošić, Jeleni Borzić, OIB: 04427595724, Solin, Put Bobana 15, iznos od 5.755,77 (pet tisuća sedam sto pedeset pet eura i sedamdeset sedam centi) eura, te se nalaže optuženiku Mihovilu Rogošiću isplatiti navedeni iznos Republici Hrvatskoj u proračun te zakonskoj zastupnici oštećene djece, a u roku 6 (šest) mjeseci od pravomoćnosti presude, s preostalim nedosuđenim djelom imovinskopravnog zahtjeva zakonska zastupnica oštećene djece se upućuje u parnicu.

VI. Na temelju članka 62. stavak 1. točka 1. KZ/11 optuženiku Mihovilu Rogošiću se uz izrečenu uvjetnu osudu nalaže i posebna obveza da popravi štetu počinjenu kaznenim djelima na način da u roku od 6 (šest) mjeseci od pravomoćnosti presude isplati

dosuđene imovinsko pravni zahtjev oštećenima Republici Hrvatskoj te zakonskoj zastupnici oštećene djece Jeleni Borzić, na način da u roku od 6 (šest) mjeseci od pravomoćnosti presude isplati Republici Hrvatskoj u proračun iznos od 3.183,17 (tri tisuće sto osamdeset tri eura i sedamnaest centi) eura te zakonskoj zastupnici oštećene Lorene i Tihane Rogošić, Jeleni Borzić, OIB: 04427595724, iznos od 5.755,77 (pet tisuća sedam sto pedeset pet eura i sedamdeset sedam centi) eura.

VII. Na temelju članka 58. stavak 5. KZ/11 sud će opozvati uvjetnu osudu i odrediti izvršenje izrečene kazne osuđeniku koji bez opravdanog razloga krši posebnu obvezu koja mu je naložena uz izrečenu uvjetnu osudu.

VI. Na temelju članka 148. stavka 1. u vezi sa člankom 145. stavak 2. točka 1. i 6. ZKP/08 nalaže se optuženiku Mihovilu Rogošiću u roku od 30 (trideset) dana po pravomoćnosti presude, podmiriti troškove kaznenog postupka u ukupnom iznosu od 1.800,00 (tisući i osamsto) eura.

Obrazloženje

1. Općinsko državno odvjetništvo u Splitu podiglo je 19. kolovoza 2022. optužnicu pod brojem KOZ-DO-98/2022 protiv optuženika Mihovila Rogošića, zbog dva kaznena djela protiv braka, obitelji i djece – povredom dužnosti uzdržavanja – djela opisana u članku 172. stavku 2. u svezi stavka 1. KZ/11., a kažnjiva po članku 172. stavak 2., u svezi članka 51. KZ/11. Zastupnik optužbe na raspravi od 15. prosinca 2025. je uredio činjenični opis djela iz optužnice.

2. Izjašnjavajući se o osnovanosti optužnice (prije izmjene činjeničnog opisa djela iz optužnice na raspravi od 15. prosinca 2025) optuženik Mihovil Rogošić naveo je da se ne smatra krivim za počinjenje kaznenih djela za koje se tereti. Nakon izmjene činjeničnog opisa djela naveo je da se smatra krivim po izmijenjenoj optužnici.

3. U dokaznom postupku stranaka pregledano je i pročitano: izvadak iz matice rođenih za mal. Lorenu Rogošić (list 10 spisa), izvadak iz matice rođenih za mal. Tihanu Rogošić (list 11 spisa), potvrda FINE o nemogućnosti izvršenja osnova za plaćanje zbog nedostatka novčanih sredstava (list 12 spisa), promet po tekućem računu broj: HR8823400093234217653 (list 13 spisa), preslik uplata alimentacije izvršenih dana 30. rujna 2020. i 15. listopada 2020. od strane Karmen Budiša (djevojke Mihovila Rogošića) na račun Jelene Borzić Rogošić (list 21-22 spisa), izlist prijava Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje za Mihovila Rogošića (list 25 spisa), rješenje Općinskog suda u Splitu broj R1 Ob-594/2020-13 od 23. rujna 2020. s potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti (list 26-29 spisa), dopis Porezne uprave, Ispostave Solin od 16. travnja 2021. o uvidu u evidenciju za Mihovila Rogošića (list 31 spisa), presuda i rješenje Općinskog suda u Splitu broj P Ob-450/2020 od 18. listopada 2021. (list 45-54 spisa), potvrde o uplatama dostavljene od strane obrne, nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije Ante Beusa od 27. kolovoza 2025. te dopuna istog od 26. studenoga 2025., podaci HZSR, Područni ured Solin od 7. travnja 2025. kartice korisnika novčane pomoći, Lorene i Tihane Rogošić (list 130-134 spisa, list 138-141 spisa), Whats app poruke predane za spis na ročištu, ispitana je svjedokinja Jelena Borzić. Na temelju članka 431. stavak 1. točka 8. ZKP/08 pročitani su iskazi svjedokinja Jelene Borzić sa zapisnika od 18.

ožujka 2025. (list 96-98 spisa), iskaz vještaka Ante Beusa s zapisnika od 8. listopada 2025.

4. Stranke nisu imale prijedloga za nadopunu ovako provedenog dokaznog postupka, pa je na kraju dokaznog postupka pročitano uvjerenje iz kaznene evidencije za optuženika od 15. prosinca 2025. te potvrda iz prekršajne evidencije od 8. listopada 2025., te je na kraju ispitivan optuženik.

5. Optuženik u svojoj obrani naveo da je s obzirom da je izmijenjena optužnica može kazati da s obzirom na iznose u izmijenjenoj optužnici nema što za kazati te da je on doista povrijedio uzdržavanje Tihane i Lorene kako mu se to izmijenjenom optužnicom stavlja na teret. Za navedeno da je kriv. Na poseban upit braniteljice naveo je da su on i Jelena Borzić imali usmeni dogovor da on plaća manji iznos na ime alimentacije te da ima poruke od ove godine, a i od prošle u kojoj poruci mu Jelena Borzić napiše što treba kupiti djeci za školu i on to kupi, sve veće troškove. Na upit braniteljice kazao je i da nije želio izbjeći obvezu uzdržavanja i povrijediti svoju djecu, kako je postojao dogovor između njega i Jelene Borzić da digne kredit i da plati sve zaostatke uzdržavanja, odnosno da je istina što je iskazivala Jelena Borzić o dogovoru između njega i nje. Naveo je da su razgovarali o izmjeni sudske odluke u kojoj bi se smanjile njegove obveze a on preuzeo sve veće troškove ali da do toga nije došlo i oni nisu ništa poduzeli na tom planu. Naveo je da cijeli život radi auto mehaniku, u 7. mjesecu je otvorio svoju firmu. Za period za koji je utužen od 2020. uvijek je radio nekad prijavljen nekad ne, ali uvijek iste poslove auto mehanike. Nije u navedenom periodu imao nekih dužih bolesti ili pak nesposobnosti za rad.

6. Nakon čega je pregledano i pročitano zapisnik o ispitivanju osumnjičenika Mihovila Rogošića u Policijskoj upravi splitsko-dalmatinskoj, Službi općeg kriminaliteta dana 08. ožujka 2021. s pripadajućom DVD snimkom (list 16-20 spisa).

7. Nakon ovako provedenog dokaznog postupka, sud je cijenio sve izvedene dokaze, i to kako svaki dokaz pojedinačno, te u svezi s ostalim dokazima, na temelju takve ocjene dokaza, te iskaza optuženika utvrđeno je da je optuženik Mihovil Rogošić počinio dva kaznena djela protiv braka, obitelji i djece – povredom dužnosti uzdržavanja – djela opisana u članku 172. stavku 2. u svezi stavka 1. KZ/11., a kažnjiva po članku 172. stavak 2. KZ/11., sve u svezi članka 51. KZ/11., upravo na način opisan u izreci.

8. Imajući na umu činjenični opis djela, te obranu optuženika, nije sporno da u vremenskom razdoblju od 23. rujna 2020. do 27. kolovoza 2025. optuženik nije doprinosio mjesečni iznos od po 1.098,00 kuna za uzdržavanje djeteta Lorene Rogošić (rođene 18. studenog 2014.) i djeteta Tihane Rogošić (rođene 26. siječnja 2018.), nije niti sporno da je isti iznos bio dužan doprinositi za uzdržavanje na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja Općinskog suda u Splitu br. R1 Ob-594/2020 -13 od 23. rujna 2020. za razdoblje od 23. rujna 2020. do 02. studenog 2021. te nije doprinosio za uzdržavanje ovo dvoje djece mjesečni iznos od po 1.600,00 kuna, a kako je to dužan činiti temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu br. P Ob-450/2020-26 od 18. listopada 2021. za razdoblje od 03. studenog 2021. do 27. kolovoza 2025. Nije niti sporno da je u navedenom utuženom razdoblju uplatio iznos od ukupno 7.991,06 eura za dijete Lorenu Rogošić i iznos od 6.820,70 eura za dijete Tihanu Rogošić. Nije sporno da razlika između uplaćenih iznosa na ime uzdržavanja Tihane i Lorene Rogošić i onoga što je na ime

uzdržavanja u utuženom razdoblju po gore navedenim odlukama optuženik bio dužan uplatiti na ime uzdržavanja iznosi za dijete Lorenu Rogošić iznos od 3.884,29 eura te dijete Tihanu Rogošić iznos od 5.054,65 eura. Nadalje nije niti sporno da je optuženik u utuženom razdoblju bio radno sposoban.

9. U postupku je sporno je li optuženik postupajući na naprijed opisani način počinio dva kaznena protiv braka, obitelji i djece – povredom dužnosti uzdržavanja naime po stavu obrane optuženik je postupao po prethodnom dogovoru njega i majke djece o načinu plaćanja na ime uzdržavanja, odnosno da nije bilo namjere kod optuženika izbjegavanja dužnosti uzdržavanja jer je smatrao da je ovaj način ispunjavao svoju zakonsku obvezu.

10. Sud je prema optuženiku primijenio zakon koji je bio na snazi u vrijeme počinjenja djela, Kazneni zakon objavljen u Narodnim novinama br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/2021., 114/22., 114/23. i 36/24., a u skladu s odredbom članka 3. stavka 1. KZ/11.

11. Svjedokinja Jelena Borzić u svom iskazu navela je da je ona s Mihovilom Rogošićem bila u braku od 25. listopada 2014. pa sve do listopada 2021. godine. Iz toga braka imaju dvoje djece i to Lorenu Rogošić rođenu 18. studenog 2014. i Tihanu Rogošić rođenu 26. siječnja 2018. godine. Oni da zajedno ne žive od mjeseca travnja 2020. godine. Tijekom brakorazvodne parnice da je bila donesena privremena mjera rješenjem Općinskog suda u Splitu kojom da je Mihovil bio u obvezi za njihovu djecu plaćati mjesečni iznos od po 1.098,00 kuna za svako dijete i to od dana donošenja privremene mjere odnosno od 23. rujna 2020. godine pa nadalje. U međuvremenu njihov brak je razveden kao što je rekla negdje u listopadu 2021. Presuda kojom je njihov brak razveden i kojom je Mihovilu Rogošiću povećan iznos za uzdržavanje djece postala je pravomoćna i ovršna. Po navedenoj presudi Mihovil da je za njihovu djecu dužan plaćati mjesečni iznos od po 1.600,00 kuna za svako dijete, odnosno mjesečno ukupno iznos od 3.200,00 kuna. Od donošenja privremene mjere pa sve do navedene presude osumnjičenik da je za njihovu djecu platio za mjesec rujna i listopad 2020., ali da se radilo o umanjenom iznosu, platio je po 600,00 kuna za svako dijete u rujnu i po 600,00 kuna za svako dijete u listopadu 2020. godine. Od donošenja navedene presude osumnjičenik da je plaćao mjesečno iznos od ukupno 2.000,00 kuna za oboje djece, što bi značilo po 1.000,00 kuna za svako dijete, time za ožujak i veljaču 2022. da nije platio ništa. Također, da je pokrenula sam i ovršni postupak međutim u istom nije ništa naplaćeno. Od CZSS Split, Podružnica Solin tražila pomoć za uzdržavanje u vidu privremenog uzdržavanja djece pa tako primala isto. Pokrenula je ovršni postupak po kojem nije ništa naplaćeno, a po dogovoru s optuženikom je povukla ovaj ovršni postupak jer je bio dogovor da kada ona povuče ovrhu da će on otvoriti obrt, podignuti kredit i iz kredita njoj isplatiti sve zaostatke. Ona da je za to vrijeme primala isplatu od HZZSR nepunih 6 mjeseci i to minimalni iznos koji daje država, mislim cca 500,00 kn po djetetu. Iako je protekao rok od 3 godine može kazati da bivši suprug ništa nije uplatio na ime uzdržavanja već je smatrao da je primala uplate od Centra te je to pokrilo njegov dug. Također da isti ne viđa djecu već 3 mjeseca te u ničemu ne sudjeluje. Na ovaj način ju je želio prisiliti da odustane od duga. Istakla je da nije dobivala isplate od optuženika na ruke. Istakla je da dug samo raste jer bivši suprug od donošenja presude od 18. listopada 2021. umjesto dosuđenog iznosa od 212,36 eura po svakom djetetu uplaćuje iznos od 165,90 eura po svakom djetetu. Ove umanjene uplate također da kasne. Postavila je imovinsko pravni zahtjeva a u odnosu na

ono što nije isplaćeno za svako dijete na ime uzdržavanja. U dopuni svog iskaza navela je da može kazati da Whats app poruke odnosno preslike istih koje braniteljica prilaže za spis su doista autentične te se radi o njenom dopisivanju s optuženikom gdje su doista dogovarali da on uplaćuje niži iznos od onoga u sudskoj odluci. Međutim, oni da su se i našli nakon ove komunikacije te su usmeno dogovorili da njen bivši suprug plaća ovaj niži iznos, da ona povuče ovrhu, a kako bi on bio kreditno sposoban, podigao kredit i platio sve zaostatke na ime uzdržavanja dvoje djece. Međutim unatoč njihovom dogovoru to da se nije dogodilo. Iznos koji su dogovorili da će uplaćivati je 165,90 eura po djetetu, a što je bilo po manjoj alimentaciji, a to je kasnije bilo 212,36 eura.

12. Ovaj sud je u cijelosti prihvatio iskaz ispitane svjedokinje Jelene Borzić kao uvjerljiv, okolnosan, u suglasju s svim pročitanim i pregledanim materijalnim dokazima iz spisa, nalazom i mišljenjem stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije Ante Beusa. Sam optuženik u svojoj obrani nakon iskazivanja ove svjedokinje i dopune iskaza iste navodi da je sve istina što je iskazivala Jelena Borzić o njihovim međusobnim dogovorima.

13. Kazneno djelo iz članka 172. stavak 1. čini onaj tko ne uzdržava osobu koju je po zakonu dužan uzdržavati i to na način, u visini i u rokovima određenim ovršnom ispravom, a stavak 2. propisuje kažnjavanje ako se obveza iz stavka 1. istog članka odnosi na uzdržavanje djeteta.

14. Ovršna isprava u konkretnom slučaju je pravomoćno i ovršno rješenje Općinskog suda u Splitu br. R1 Ob-594/2020 -13 od 23. rujna 2020. za utuženo razdoblje od 23. rujna 2020. do 02. studenog 2021. te pravomoćna i ovršna presuda Općinskog suda u Splitu br. P Ob-450/2020-26 od 18. listopada 2021. za utuženo razdoblje od 03. studenog 2021. do 27. kolovoza 2025. Istim rješenjem i presudom za navedena razdoblja je određen način, visina i rok naplate obveza uzdržavanja. Tako je po rješenju R1 Ob-594/2020 -13 od 23. rujna 2020. optuženik bio dužan doprinositi za uzdržavanje djeteta Lorene Rogošić (rođene 18. studenog 2014.) i djeteta Tihane Rogošić (rođene 26. siječnja 2018.) mjesečni iznos od po 1.098,00 kuna, a po presudi P Ob-450/2020-26 od 18. listopada 2021. mjesečni iznos od po 1.600,00 kuna za svako dijete. Sve navedeno je utvrđeno pregledom i čitanjem navedene presude i rješenja, iskazom svjedokinje te priznanjem optuženika. Sukladno citiranoj zakonskoj odredbi optuženik je bio dužan ispunjavati navedenu obvezu uzdržavanja upravo na način, visini i rokovima kako je to proizlazi prema navedenom ovršnom rješenju i presudi. Kojim rješenjem i presudom je decidirano navedena visina uzdržavanje koju je u mjesečnim iznosima za svako dijete dužen platiti optuženik.

15. Iz iskaza svjedokinje Jelene Borzić, materijalnih dokaza iz spisa, posebno potvrda o uplatama, nalaza i mišljena stalnog sudskog vještaka Ane Beusa kao i iz iskaza stalnog sudskog vještaka Ante Beusa, a što ne osporava niti optuženik nesporno je utvrđeno da optuženik nije ispunjavao obvezu uzdržavanja na način propisan rješenjem i presudom kao ovršnom ispravom već je u utuženom razdoblju od 23. rujna 2020. do 27. kolovoza 2025., uplatio iznos od ukupno 7.991,06 eura za uzdržavanje djeteta Lorene Rogošić i 6.820,70 eura za uzdržavanje djeteta Tihane Rogošić, odnosno nije uplaćivao iznose navedene u ovršnim ispravama pa je oštetio dijete Lorenu Rogošić za iznos od 3.884,29 eura te dijete Tihanu Rogošić za iznos 5.054,65 eura.

16. Optuženik ne spori da je za cijelo utuženo razdoblje bio zaposlen na poslovima auto mehanike, imao primanja, nadalje navodi da u navedenom periodu nije imao dužih bolesti ili nesposobnosti za rad. Odnosno optuženik u svojoj obrani ne navodi da bi u navedenom utuženom razdoblju bio radno nesposoban, niti u predmetu se nalaze dokazi koji na isto upućuju.

17. Obrana optuženika ističe da je optuženik postupao na način da je uplaćivao kontinuirano, redovito iste dogovorene mjesečne iznose s Jelenom Borzić te na taj način bio uvjerenja da ispunjava svoju obvezu uzdržavanja prema djeci. Iz iskaza Jelene Borzić, a koji kao istinit potvrđuje i sam optuženik i kada je riječ o njihovom međusobnim dogovoru proizlazi da je postojao dogovor da optuženik mjesečno uplaćuje manje mjesečne iznose na ime uzdržavanja ovo dvoje djece, od onih iz ovrših odluka, ali i da digne kredit te iz kredita isplati sve zaostatke u uzdržavanju djece. Iz iskaza optuženika i svjedokinje jasno je da je isti uplaćivao mjesečno manje iznose od onih iz ovrših odluka, ali da nije ispunio dogovor između optuženika i svjedokinje podigao kredit i uplatio zaostatke za uzdržavanje djece. Sve navedeno dovodi sud do zaključka da je konstrukcija obrane neutemeljena, naime optuženik nije mogao smatrati da je plaćanjem manjih iznosa za uzdržavanje ispunio obvezu istog znajući da nije postupio po dijelu istog dogovora koji mu ne ide u prilog nije podigao kredit i platio zaostatke. Odnosno navedeni dogovor nije ispoštovan i proveden u cijelosti od strane optuženika, pa nije mogao smatrati da plaćanjem manjih mjesečnih iznosa je ispunio svoju obvezu. Ovaj sud smatra ovakvu konstrukciju obrane optuženika neutemeljenom i usmjerenom na izbjegavanje kaznene odgovornosti okrivljenika.

18. Stoga po stavu ovog suda u konkretnom slučaju nema niti prostora primjeni članka 172. stavka 3. koji propisuje da nema kaznenog djela ako počinitelj dokaže da iz opravdanih razloga nije bio u mogućnosti plaćati uzdržavanje. Naime, optuženik u inkriminirano vrijeme je zaposlen, također je za kazati da loše materijalne prilike same po sebi ne isključuju obvezu optuženika da osigura sredstva za uzdržavanje maloljetnih oštećenika.

19. Slijedom navedenog iz rezultata dokaznog postupka nedvojbeno proizlazi da optuženik nije uzdržavao osobe koje je po zakonu dužan uzdržavati i to na način, u visini i u rokovima određenim ovršnom ispravom, a obveza se odnosi na uzdržavanje dvoje djece, odnosno optuženik je na gore opisan način ostvario sva bitna obilježja dva kaznena djela protiv braka, obitelji i djece – povredom dužnosti uzdržavanja – djela opisana u članku 172. stavku 2. u svezi stavka 1. KZ/11., a kažnjiva po članku 172. stavak 2. KZ/11., u svezi članka 51. KZ/11.

20. U odnosu na oblik krivnje sud je utvrdio da je optuženik kaznena djela počinio s izravnom namjerom. Naime, optuženik je bio svjestan svoje obveze uzdržavanja oštećene djece, isti je upoznat s rješenjem i presudom koja propisuje način, visinu i rokove uzdržavanja, svaki prosječan građanin je upoznat s dužnošću postupanja po pravomoćnom i ovršnom sudskoj odluci, ali očito da je u njegovom ponašanju unaprijed bila stvorena namjera odbijanja ispunjenja obveze iz navedenih pravomoćnih i ovršnih sudskih odluka.

21. Sud je zaključio da je optuženik inkriminiranih prigoda upravo takva postupanja htio kao takva i poduzeo, na način kako je opisano u izreci.

22. Ubrojivost optuženika tijekom postupka nije bila upitna.

23. Nadalje, optuženik je svjestan protupravnosti svog ponašanja, svjestan da su njegova djela zabranjena, jer svaki prosječan građanin zna da je neuzdržavanje djeteta kojeg je dužan uzdržavati kažnjivo, a ne postoji nijedan ispričavajući razlog.

24. S obzirom na navedeno sud je zaključio da je optuženik kriv za počinjenje predmetnih kaznenih djela.

25. Odlučujući o sankciji koja bi bila odgovarajuća kaznenopravnoj odgovornosti i osobnosti optuženika, sud je vodio računa o stupnju krivnje, stupanju ubrojivosti, te svijesti o protupravnosti.

26. Optuženik je ranije osuđivan u kaznenim postupcima i to presudama Općinskog suda u Splitu br. K-223/2021 od 12. svibnja 2021. zbog kaznenog djela iz čl. 235. st. 1. Kaznenog zakona na 6 (šest) mjeseci zatvora uvjetno na 2 (dvije) godine te K-33/2015 od 26. kolovoza 2024. zbog kaznenog djela iz čl. 229. st. 2. Kaznenog zakona na 6 (šest) mjeseci zatvora uvjetno na 1 (jednu) godinu, a što mu je cijenjeno kao otegotna okolnost. Naime ranije osude nisu ostvarile svrhu specijalne prevencije djelovale na optuženika da poštuje propise i ne čini kaznena djela.

27. Kao olakotnu okolnost na strani optuženika sud je cijenio iskazanu volju da nadalje redovito ispunjava dužnost uzdržavanja.

28. Uzimajući u obzir sve gore navedene okolnosti, stupanj krivnje, kao i visinu propisane kazne za počinjeno kazneno djelo (kazna zatvora do tri godine), optuženiku je na temelju članka 172. stavak 2. KZ/11, utvrđena za svako djelo za koje je proglašen krivim po kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, nakon čega je na temelju članka 51. KZ/11. osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci. Kako sud smatra da se svrha kažnjavanja u odnosu na optuženika ipak može postići i bez izvršenja kazne, optuženiku je prema članku 56. KZ/11. izrečena uvjetna osuda s tim da se navedena kazna zatvora neće izvršiti, ako on u roku od 2 godine, po pravomoćnosti ove presude, ne poćini koje novo kazneno djelo. Sud očekuje da će takvom sankcijom, utjecati prije svega na optuženika da ubuduće više ne čini kaznena djela, te tako izraziti društvena osuda zbog poćinjenog kaznenog djela, tako da svi uočavaju njegovu nedopuštenost odnosno njegovu zabranjenost, te na ovaj način utjecati na sve ostale da ne čine kaznena djela, kao i na svijest građana o pogibeljnosti kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja njihovih poćinitelja.

29. Zakonska zastupnica oštećenika je postavila imovinskopravni zahtjev u odnosu na kazneno djelo, a za koje je optuženik Mihovil Rogošić proglašen krivim, za iznos za koji su oštećena djeca. Kako je zakonska zastupnica oštećenika od strane Hrvatskog zavoda za socijalni rad za utuženi period na ime privremenog uzdržavanja za Lorenu Rogošić ukupno primila 1.676,38 eura, a za Tihanu Rogošić ukupno primila 1.5067,79 eura, iste iznose je bilo potrebno odbiti od imovinskopravnog zahtjeva oštećenice. Općinsko državno odvjetništvo u Splitu postavilo je u ime Republike Hrvatske imovinsko pravni zahtjev za isplatom iznosa od 3.183,17 eura na ime isplaćenih iznosa zakonskoj

zastupnici djece na ime privremenog uzdržavanja Lorene i Tihane Rogošić, pa je na temelju odredbe članka 158. stavka 2. ZKP/08 dosuđen imovinskopravni zahtjev oštećeniku Republici Hrvatskoj u iznosu od 3.183,17 eura (tri tisuće sto osamdeset tri eura i sedamnaest centi) eura te zakonskoj zastupnici oštećene djece Lorene i Tihane Rogošić, Jeleni Borzić, u iznosu od 5.755,77 (pet tisuća sedam sto pedeset pet eura i sedamdeset sedam centi) eura, te je nalaženo optuženiku Mihovilu Rogošiću isplatiti navedeni iznos Republici Hrvatskoj u proračun te zakonskoj zastupnici oštećene djece, a u roku 6 (šest) mjeseci od pravomoćnosti presude, s preostalim nedosuđenim djelom imovinskopravnog zahtjeva zakonska zastupnica oštećene djece se upućuje u parnicu, jer podaci kaznenog postupka ne daju pouzdanu osnovu za presuđenje o ovom dijelu imovinskopravnog zahtjeva.

30. Na temelju članka 62. stavak 1. točka 1. KZ/11 optuženiku Mihovilu Rogošiću se uz izrečenu uvjetnu osudu nalaže i posebna obveza da popravi štetu počinjenu kaznenim djelima na način da u roku od 6 (šest) mjeseci od pravomoćnosti presude isplati dosuđene imovinsko pravni zahtjev oštećenima Republici Hrvatskoj te zakonskoj zastupnici oštećene djece Jeleni Borzić, na način da u roku od 6 (šest) mjeseci od pravomoćnosti presude isplati Republici Hrvatskoj u proračun iznos od 3.183,17 (tri tisuće sto osamdeset tri eura i sedamnaest centi) eura te zakonskoj zastupnici oštećene Lorene i Tihane Rogošić, Jeleni Borzić, OIB: 04427595724, iznos od 5.755,77 (pet tisuća sedam sto pedeset pet eura i sedamdeset sedam centi) eura.

31. Na temelju članka 58. stavak 5. KZ/11 sud će opozvati uvjetnu osudu i odrediti izvršenje izrečene kazne osuđeniku koji bez opravdanog razloga krši posebnu obvezu koja mu je naložena uz izrečenu uvjetnu osudu.

32. Odluka o troškovima postupka donijeta je uzimajući u obzir složenost, trajanje postupka, te imovinske prilike optuženika, a na temelju članka 148. stavak 1., u svezi sa člankom 145. stavak 2. točka 1. i 6. ZKP/08, te je optuženiku naloženo podmiriti trošak postupka u ukupnom iznosu od 1.800,00 (tisući i osamsto) eura u roku od 30 (trideset) dana po pravomoćnosti presude, a od čega iznos od 1.500,00 eura na ime troškova vještačenja po stalnom sudskom vještaku za računovodstvo i financije Ante Beusa, dok preostali iznos na ime paušalnih troškova ovog suda.

Split, 15. prosinca 2025.

Sutkinja za mladež

Boni Gamulin Frleta

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU: Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovom sudu u dovoljnom broju primjerka za sud i protivnu stranu. O žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:

- optuženiku
- braniteljici
- Općinskom državnom odvjetništvu
- z.z oštećenika Jeleni Borzić
- u spis

Broj zapisa: **9-30881-ab537**

Kontrolni broj: **0cc2c-2c45e-dbbad**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.